

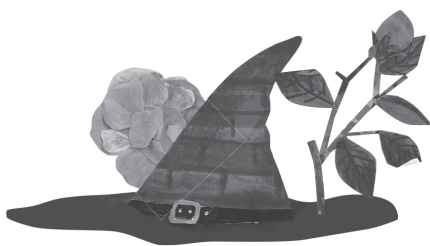
เข็นตาแม่ผด

คีตาณูชลี แสงสังข์ เขียน ข้าวตู ภาพปก
อัจฉรา ประดิษฐ์ คำนิยาม

น้ำตาแม่เมด

ศิตาณูชลี แสงสังข์ เขียน ข้าวตุ ภาพปก
อัจฉรา ประดิษฐ์ คำนิยาม

น้ำตาแม่เมด

ศิตาณูชลี แสงสังข์ เขียน

อัจฉรา ประดิษฐ์ คำนึงม

ข้าวตู ภาพปก

พรกวินทร์ แสงสินชัย บรรณาธิการต้นฉบับ

พิมพ์ครั้งที่ 1 ธันวาคม 2561

ราคา 148 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2561: ศิตาณูชลี แสงสังข์

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
ศิตาณูชลี แสงสังข์.

น้ำตาแม่เมด. -- กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์, 2561.

128 หน้า.

1. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. I. ชื่อเรื่อง.

895.913

ISBN 978-616-04-4371-0

กรรมการผู้จัดการ คิม จงสถิตย์วัฒนา • ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุชาดา งามวัฒนจินดา • บรรณาธิการบริหาร อาจารย์ สุทธิโรจน์
• บรรณาธิการเล่ม วริษฐา ศรีชัยรัตน์ • หัวหน้าพิสูจน์อักษร ดวงพร วิทยุธรรมรัตน์ • พิสูจน์อักษร ตรีโรจน์ ไพบูลย์พงษ์
• ผู้จัดการกองศิลปกรรม กฤษดา แสงสงค์ • ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม สุนันท์ เพชรขาว • หัวหน้าประสานงานการผลิต จรัสศรี
พรหมเทพ • ประสานงานการผลิต พรพรรณ แก่นประกอบ พรทิพย์ ทองบุตร

เพลตที่ ปรกนก พรึเพรส โทร. 0-2876-2142 พิมพ์ที่ ส.พิจิตรการพิมพ์ โทร. 0-2910-2900-2

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

 NANMEEBOOKS

บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: editorial@nanmeebooks.com • www.nanmeebooks.com • www.facebook.com/nanmeebooksfan

กระดากที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันแก้วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนเล่มใหม่ให้ โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น
โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่บริษัท หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนิยาม

คำว่า **น้ำตาแม่มด** มีความหมายน่ากลัวแบบชวนฝันหน่อยๆ เพราะคำว่า "แม่มด" อาจทำให้นึกถึงแม่มดในภาพยนตร์การ์ตูนหลายเรื่อง ที่ชอบปรากฏภาพลักษณะซ้ำๆจนเราจำติดตาว่าเป็นหญิงชราหน้าตาอัปลักษณ์ เจ้าเล่ห์ ใจร้าย ซื่อจฉา แต่น่าแปลกที่เราแทบไม่เคยเห็นน้ำตาของแม่มดเลย ไม่ว่าในภาพยนตร์การ์ตูนหรือในนิทานสำหรับเด็กเรื่องไหน ชื่อเรื่องของหนังสือเล่มนี้จึงสะดุดตาตรงชวนให้นึกว่าเป็นวรรณกรรมแนวแฟนตาซี ที่อาจมีความมืดมน การต่อสู้ น้ำตา และความพ่ายแพ้ให้ค้นหา ซึ่งจะไปแก้ที่จริงก็เป็นเช่นนั้น ในเรื่องนี้มีแม่มด มีน้ำตา มีพระเอกนางเอก มีการต่อสู้และความพ่ายแพ้ แต่ทั้งหมดเกิดในวรรณกรรมแนวสมจริง ไม่ใช่ในวรรณกรรมแนวแฟนตาซี ซึ่งนำเสนอประเด็นการเติบโตของตัวละครเอกจากวัยรุ่นสู่ผู้ใหญ่ตอนต้น ควบคู่กับการสะท้อนความจริงในชีวิตที่คนในสังคมร่วมสมัยหลายวัยประสบอยู่ แต่สะท้อนปัญหาได้อย่างอ่อนโยน

ฉากในเรื่องเกิดที่จังหวัดเล็กๆ เจ็บๆ ของประเทศไทย เล่าถึงชีวิตเด็กชายวัยมัธยมปลายธรรมดาผู้วนเวียนอยู่กับบ้าน โรงเรียน ร้านขายกาแฟของแม่ บ้านของเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดบรรยากาศนิ่งๆ เจ็บๆ ในการเล่าเรื่อง ไม่มีเหตุการณ์หรือหวนน่าตื่นเต้นตื่นใจ แต่เชื่อว่าชีวิตจะนิ่งสนิทไม่มีความเคลื่อนไหว เพราะในโลกอันสงบเรียบของสังคมต่างจังหวัด ก็เกิดเหตุการณ์ตื่นเต้นมากเท่าที่จะเกิดได้ในโลกของคนธรรมดาคนหนึ่ง ผู้แต่งเปิดโลกด้วยเหตุการณ์ "เพื่อนหายต้องสืบหา" นำไปสู่การบุกเข้าบ้านที่มีบรรยากาศชวนพิศวงของเพื่อนบ้านลึกลับ แล้วค่อยๆ กลายเป็นเรื่องที่สะท้อนปัญหาสังคมพร้อมกับเผยปมปัญหาของตัวละครในเรื่องทีละตัวได้อย่างหมดจด ทำให้เห็นว่าในวรรณกรรมเยาวชน บางครั้งไม่ต้องพูดถึงตัวเอกผู้สร้างวีรกรรมยิ่งใหญ่ก็น่าสนใจได้ และจะว่าไป "ผม" หรือ "เอส" ล้มเหลวในการสร้างวีรกรรมโน้มน้าวให้คนอื่น

เปลี่ยนใจด้วยซ้ำ แต่การสร้างเรื่องเล็กๆ เกี่ยวกับการเติบโตของเอสผู้เฝ้ามอง
ปัญหาของคนรอบตัว ค่อยๆ ทำความเข้าใจมันด้วยน้ำเสียงเห็นอกเห็นใจ ไม่
ตัดสินอะไร ทำให้เรื่องสมจริงเรียบๆ อ่านเหมือนเรื่องเบาๆ นี้ ช่วยให้ผู้อ่าน
เข้าใจโลกแห่งการเติบโตของเด็กวัยรุ่นได้ชัดเจน

ผู้แต่งแสดงชั้นเชิงในการใช้ภาษาเขียนที่ดี มีจังหวะคำดี มีมุก "กวนๆ"
เป็นระยะ มีคำพูดลึกลับซึ่งหลายประโยคที่พูดผ่านตัวละคร และที่เอสครุ่นคิดในใจ
มีบทสนทนาฉลาดๆ หลายตอน โดยเฉพาะเวลาที่เอสสนทนากับตัวละคร
คุณนายวัลย์ ผู้แสดงปรัชญาชีวิตอันเปิดตาเปิดใจให้เอส (และผู้อ่านด้วย) เข้าใจ
ชีวิตตามที่เป็น จุดที่น่าคิดคือเรื่องความรัก ที่มักจะทำให้เราหวาดกลัวความตาย
ของคนที่เรารัก เรื่องนี้ยังมีจังหวะการดำเนินเรื่องที่สอดคล้องประสานกันสั่นไหว
การสร้างตัวละครมีบุคลิกชัดเจนตามแนวทางการสร้างตัวละครของผู้แต่งเองคือ
เอสเป็นเด็กชายอ่อนไหวแต่ไม่อ่อนแอ บุคลิกสบายๆ มั่นใจในตัวเองอยู่ลึกๆ
หวั่นไหวในความรู้สึกของตัวเองหน่อยๆ ช่างคิดช่างสงสัย กล้าหาญในแบบ
เจียบๆ ของตัวเอง ใช้ชีวิตอย่างดูไร้ความกังวล แต่ก็สับสนในตัวเองบ้างบางที่
เอสจึงเป็นคนเจียบแต่ลึกลับและมีเสน่ห์

ตัวละครเอสช่วยสะท้อนมุมมองของวัยรุ่นผู้เลเห็นปัญหาที่กระทบต่อ
ชีวิตคนใกล้ตัว และใคร่ครวญครุ่นคิดถึงมันอย่างลึกซึ้งด้วยความใส่ใจและความ
ห่วงใย บุคลิกของเอสแสดงท่าทีสบายๆ ไม่รู้เร้าต่อปัญหาของคนรอบตัว
จึงช่วยสะท้อนปัญหาที่ดูหนักหนาและเป็นเรื่องใหญ่ให้ผู้อ่านเลเห็น เข้าใจ
และคล้อยตาม จนถึงขั้นยอมรับได้เช่นเดียวกับเอสว่าบางปัญหาไม่อาจแก้ได้
เสมอไป ชีวิตใครก็มีโจทย์ที่คนคนนั้นต้องเลือกวิธีรับมือด้วยตัวเอง ถือเป็นความ
แยบยลในการแต่งเรื่องสะท้อนสังคมแบบวิพากษ์วิจารณ์ เพราะผู้แต่งมีวิธีพูดถึง
ปัญหาซึ่งถ้าจะคิดให้มากก็เป็นเรื่องใหญ่และน่าเศร้ายิ่งให้เราตระหนักได้อย่างไม่
หนักเกินไป ทุกปัญหาในเรื่องนำเสนอแบบไม่ได้ตั้งหน้าตั้งตาสั่งสอน หรือโยน
ปัญหาใส่หน้าอย่างยัดเยียดให้มอง ผู้แต่งเพียงสอดแทรกการวิพากษ์สังคมผ่าน
ชีวิตของตัวละครอย่างแนบเนียน เช่น มินต์ ออดิโต้ คุณนายวัลย์ และด้วยการใช้
มุมมองบุรุษที่ 1 ของเอสเป็นผู้เล่าเรื่อง เช่น ประเด็นเรื่องความปลอดภัยจาก

การถูกคุกคามทางเพศของเด็กสาววัยรุ่นผู้ต้องครองตัวอยู่บ้านเพียงลำพังเพราะพ่อแม่ไม่ได้ดูแล ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ทำให้พ่อในฐานะหัวหน้าของชาติไม่ได้อยู่คุ้มครองลูกของตัวเอง ทำให้ลูกของพ่อและคนในสังคมไกลจากภาคใต้อ่อนไหวหวาดระแวงว่าจะเกิดข่าวร้ายกับพ่อตลอดเวลา ปัญหาการรักษาโรคมะเร็งของผู้ป่วยผู้มีสิทธิ์จะเลือกวิธีการอยู่กับมะเร็งด้วยตัวเองว่าจะอยู่กับโรคร้ายแบบสงบ ใช้ชีวิตบั้นปลายพร้อมหน้าด้วยลูกหลาน มีชีวิตอย่างสง่างามคุ้มค่าจนนาทีสุดท้ายกับคนที่รัก หรือจะหมกมุ่นมุ่งหน้าพิฆาตเซลล์มะเร็งด้วยวิธีการรักษาแบบการแพทย์แผนปัจจุบัน ซึ่งไม่มีอะไรรับรองแน่นอนว่าจะรักษามะเร็งได้

ในตอนจบเอสเห็นปัญหาที่คนรอบตัวเผชิญหน้าสู้กับมันตามที่เป็น และเข้าใจวิถีการต่อสู้กับปัญหาในโลกของคนจริงๆ มีหลายแบบ แบบหนึ่งคือการยอมรับปัญหาอย่างที่เป็นว่าเราไม่อาจเปลี่ยนแปลงอะไรได้ตามใจ แต่เราอยู่กับสิ่งที่ปัญหาอย่างอะลุ่มอล่วย รอมชอม ให้มันกระทบเราทำร้ายเราน้อยที่สุดได้ เรื่องนี้จึงทำให้เห็นว่า โจทย์ชีวิตของคนรอบตัวเป็นบทเรียนให้ตัวละครทำความเข้าใจโลก ไม่มีใครเติบโตได้ด้วยการดำเนินชีวิตเพียงลำพังในโลกของตัวเองคนเดียว

ด้วยมุมมองการเล่าเรื่องแบบสบายๆ ของเอสทำให้คนหลายวัยอ่านหนังสือเล่มนี้ได้ และจะเข้าใจว่าโลกของวัยรุ่นที่มักถูกตีตราว่าเป็น "วัยเจ้าปัญหา" นั้น พวกเขาไม่ได้หมกมุ่นอยู่แค่กับตัวเองตามที่พวกผู้ใหญ่ชอบค่อนข้างแะแต่วัยรุ่น (อย่างน้อยก็ในเรื่อง) สนใจเพื่อน ใส่ใจความเป็นไปในครอบครัวของเพื่อน อาหารคนต่างวัยทั้งใกล้และชิดที่พวกเขาผูกมิตรและห่วงกังวลถึงอย่างจริงจัง การเติบโตของเอสทำให้ตระหนักว่าไม่มีใครจริงใจทำให้เด็กเล็กเป็นเด็ก แต่ชีวิตที่ผ่านไปนำความเติบโตมาให้เอง หากเราพร้อมเปิดใจ "ยอมรับ" สิ่งที่เรา "รู้" ได้ทุกอย่างไม่ว่าดีหรือร้าย ซึ่งเป็นเรื่องยาก เมื่อนั้นเราก็เติบโตขึ้นทันตา

ตลอดทั้งเรื่อง **น้ำตาแม่มด** ผู้แต่งใช้ความจำฝังใจในวัยเด็ก นำมาซึ่งความเข้าใจผู้อื่นและตัวเอง ทำให้ตัวเอกและผู้อ่านเข้าใจทั้งความรักและความ

ตายว่าไม่ได้ต่างกัน หากทั้งสองนำมาซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างคน ทั้งยังอาจทำให้ผู้อ่านรู้สึกชื่นชมดอกกุหลาบงามๆ ทุกดอกกว่าจะให้บานอยู่กับต้นแล้วเหี่ยวเฉาโรยราไปเฉยๆ ย่อมไม่เกิดประโยชน์แก่ใคร ความงามจะเกิดประโยชน์ เมื่อความงามนั้นหล่อเลี้ยงหัวใจคนอื่นให้งดงาม เมื่ออ่านเรื่องนี้จบเราจึงไม่เสียน้ำตา แม้อาจรู้สึกเศร้าโศกโหวงเหวง แต่ก็ปนเปื้อนด้วยความรู้สึกอุ่นๆ และจืดจางในใจ เพราะแม้เรื่องจบด้วยการจาก แต่ก็ให้ความหวังว่าจะมีเรื่องดีๆ แห่งดอกกุหลาบความรักซึ่งกำลังแรกผลิ และอาจเบ่งบานต่อไป เหมือนความรู้สึกเวลาที่เราเห็นกุหลาบดอกเก่าบานงดงามและโรยราเพื่อให้กุหลาบดอกใหม่งอกงามขึ้นเอง

อัจฉรา ประดิษฐ์

ตัวแทนคณะกรรมการตัดสินการประกวดวรรณกรรม

รางวัล "แว่นแก้ว" ครั้งที่ 14

คำนำสำนักพิมพ์

สำหรับสังคมไทยที่ความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์เป็นของคู่บ้านคู่เมือง ไม่ใช่เรื่องแปลกที่ใครหลายคนจะเชื่อดำนาจลึกลับอะไรสักอย่าง

และนอกจากเรื่องสารพัดผี สารพัดสัตว์ที่เล่ากันมาแต่โบราณ ดำนาจของเด็กรุ่นใหม่ก็โตมากับแฮร์รี่ พอตเตอร์ก็คงหนีไม่พ้นเรื่องพอมดแมมด

น้ำตาแม่มด ในเรื่องที่คุณกำลังจะได้อ่าน เป็นตำนานที่เริ่มจากข่าวลือในหมู่คนช่างจินตนาการ แล้วลามเลกกลายเป็นความเชื่อฝังหัวเด็กๆทั้งเมือง ...ก่อนจะค่อยๆ ลึ้มเลือนเมื่อพันวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่น

เรื่องคงไม่เกิดถ้าเด็กวัยรุ่นอย่างเอสกับเพื่อนคู่หูไม่ถูกเหตุการณ์หลายๆ อย่างชักจูงให้กลับไปตั้งข้อสงสัยในตำนานน้ำตาแม่มดอีกครั้ง และพยายามค้นหาความจริงเมื่อปริศนาในใจเพิ่มจำนวนขึ้นทุกที

สิ่งที่เอสพบจะมีอะไรเกี่ยวข้องกับเวทมนตร์และปาฏิหาริย์ไหม เราคงไม่บอกตรงนี้ แต่ที่แน่ๆ เขาได้เรียนรู้อะไรหลายๆ อย่างที่ไม่เคยรู้ ได้พบคำตอบอะไรหลายๆ อย่างที่ไม่เคยแม้แต่จะคิดตั้งคำถาม ทั้งเรื่องครอบครัว เพื่อน ชีวิต หรือแม้กระทั่งความตาย

น้ำตาแม่มด คือนวนิยายเยาวชนชิ้นเยี่ยมที่จะบอกคุณว่า เรื่องของแม่มดก็อาจไม่ได้มีแค่การผจญภัย ไม้กายสิทธิ์ และสิ่งมหัศจรรย์เสมอไป

นานมีบุ๊คส์

แด่ชั้นเดียย๋ ส้มซ่า
นางฟ้าและปีศาจน้อยของฉัน

.....

อยู่ๆ ออดโต๊ก็เข้ามาบอกผมว่ามินต์หายไป ตอนนี้อะไรเราอายุสิบเจ็ด เลิกเชื่อเรื่องน้ำตาแม่มดของคุณนายวัลย์ที่พวกผู้ใหญ่เคยหลอกไปตั้งแต่เรียน ป.5 แต่ออดโต๊ก็กลับมาเล่าเรื่องนั้นมาพูดอีกในเช้าวันนี้

เขาว่า "เฮส...เราสงสัยว่ามินต์จะถูกคุณนายวัลย์จับตัวไป"

ผมมองหน้าเขา ตอนแรกนึกว่าออดโต๊พูดเล่น แต่บางอย่างที่เด่นระริกอยู่ในดวงตาสีดำสนิทของเพื่อนทำให้ผมหายใจไม่ทั่วท้อง

ออดโต๊จริงจังกับความคิดนี้ เขายื่นมือเย็นและชื้นเหงื่อเข้ามาจับข้อมือผมแล้วเล่าต่อ

เมื่อวานหลังเลิกเรียน ออดโต๊ขี่รถจักรยานยนต์ไปเจอมินต์แถวบ้านคุณนายวัลย์ ทั้งคู่หยุดทักกันครู่หนึ่ง หลังจากนั้นออดโต๊ก็จำไม่ได้เสียแล้วว่าเรื่องมันเริ่มขึ้นที่ตรงไหน แต่สรุปสุดท้ายเขาเป็นคนทำมินต์ให้ป็นขามรั้วเข้าไปในบ้านคุณนายวัลย์ แล้วเพื่อนสาวจอมแสบของเราก็รับคำท้า ออดโต๊รอมินต์อยู่ตรงรั้วๆ นานจนฟ้าเริ่มเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงินเข้ม เขาลองโทรเข้าไปตาม มีเสียงดังซ่า...ซ่า...ก่อนจะตามด้วยเสียง "อู๊ย" แล้วสายก็ตัดไป

"แล้วไง" ผมพยายามไม่ตื่นเต้น